

[Henry Christensen.]

avancerede raketsprog — som jeg forstod hr. Peter Nielsen egentlig ikke rigtig brød sig om. Finansministeren vil have en skattereform i 3 trin. Han vil have første trin i form af en altomfattende merværdiafgift og de dertil hørende kompensationer for det første år, som fremgår af udskrivningslovforslaget, sendt af sted inden den 20. marts i år. Men han vil vente til efter afsendelsen med at færdigkonstruere de øvrige trin, herunder en endelig udformning af de skatteskalaer, der skal udgøre modstykket til og begrundelsen for merværdiafgiften. Han vil vente med det, til raketten er afsendt.

Lad mig gøre det ganske klart: en sådan rumtur vil venstre ganske bestemt modsætte sig. Vi vil anse det for uforsvarligt, om folketinget sender en sådan raket af sted uden at have gjort sig de øvrige trin klart, herunder landingen, hvad enten den skal ske på månen, som hr. Peter Nielsen forestillede sig, eller andre steder. Merværdiafgiften har for os aldrig haft mening i sig selv; den har alene kunnet vurderes i sammenhæng med den skattereform, der skulle blive modstykket. Derfor vil i det mindste en udskydelse af merværdiafgiften blive helt nødvendig. Det ville også være urimeligt over for erhvervslivet, om denne for erhvervslivet administrativt krævende afgiftsform skulle gennemføres lige midt i højsommeren, den 1. juli. Ganske specielt ville turisterhvervet blive bragt i en urimelig situation.

Men jeg vil på venstres vegne her i dag gerne fremsætte en videregående opfordring til regeringen. Vi mener, at man i stedet for overhovedet at gennemføre merværdiafgift 1. juli, 1. oktober eller 1. januar under de nu herskende skattepolitiske forhold helt bør nedfryse eller dybfryse merværdiafgiften og koncentrere sig om den øvrige skattereform, og vi mener, der er væsentlige argumenter herfor.

For det første betyder merværdiafgiften, uanset de betydelige afgiftstekniske fortrin, som venstre har erkendt den rummer, en væsentlig administrativ belastning for de titusinder af virksomheder, der skal inddrages under systemet. Dette bliver mindre rimeligt, når man inden for den samme skattereform også vil pålægge de samme virksomheder en betydelig administrativ belastning i form af en kildeskat.

For det andet: tidligere var forudsætningen en skattereform med bevarelse af skattefradragreglen, og vi var klar over, at en reform på det grundlag krævede et betydeligere provenu end andre forudsætninger. Men denne forudsætning er øjensynligt nu ikke mere folketingsflertallets. En reform uden bevarelse af skattefradragreglen kræver ikke nødvendigvis det samme provenu.

For det tredje: merværdiafgiften skulle virke som konjunkturregulerende middel; men gennemfører man en samtidighedsskat, opnår man jo dette endnu mere direkte.

For det fjerde: der foreligger, så vidt jeg kan bedømme, ikke politiske muligheder for nogen anden momsprocent end 10. Det vil igen sige, at afgiftsprovenuet foruden fra tjenesteydelser stort set skal komme fra fødevarer og brændsel. Dette bør vel for os alle være en betænkelig omstændighed, idet det foruden at rejse så store kompensationsproblemer, som det gør — hvad det foreliggende lovforslag jo viser — også mindsker de skattereformmæssige muligheder i en sådan grad, at de ikke tilstrækkeligt kan begrunde det meget store momsbesvær, der, som hr. Peter Nielsen sagde, rammer alle.

Under disse omstændigheder er vort råd derfor: frys moms ned — den kan sikkert holde sig længe — og koncentrer derefter kræfterne om den øvrige reform! Derved undgår vi foreløbig de foreslåede kompensationer på 2-3 kr. om dagen; de skulle jo stort set alligevel svare til belastningen ved moms.

Vi er i venstre i øvrigt fortsat betænkelige ved de specielle persontilskud, der skal omfatte 800.000 personer. Vi ville nu som tidligere foretrække, at man i videst muligt omfang valgte vejen over større børnetilskud og højere folke- og invalidepensioner; men fryser vi moms ned, falder dette problem jo automatisk væk.

Dernæst må jeg naturligvis erkende, at selv om man følger den opfordring, jeg her har fremsat, vil der desuagtet opstå visse provenuproblemer dels som følge af vor enighed om at undgå den urimelige, hårde beskatning af merindkomster — jeg vil i øvrigt i den forbindelse gerne spørge, hvor sagligt begrundet det er at opretholde maksimalloftet, når man nu fjerner de 10 pct. i bunden — dels som følge af en beslutning, et flertal her i tinget har truffet,